

Deizmi aslında dinciler yayıyor

08 Nisan Pazar 2018 00:17

Konuk yazar Nazif Ay yazdı

Geçenlerde Konya Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından dinî eğitim veren bazı vakıf elemanlarının ve din dersi öğretmenlerinin de katılımıyla din eğitimi çalıştayını gerçekleştirildi. Çalıştayda İmam Hatip liseleri öğrencilerinin, din dersi öğretmenlerinin din konularını açıklamalarındaki yetersizliklerden dolayı deizme (dintanımazlık) kaydığının üzerinde durulduğu açıklandı. Düzenlenen çalıştayda din dersi veren öğretmenlerin uygun rol model olamadığı vurgulandı. Din dersi öğretmenlerinin din konularını ele alırken anlatımlarındaki tutarsızlıklar nedeniyle gençlerin dine dair saygılarının azaldığı tespitinde bulunuldu. Ayrıca İmam Hatip öğrencilerinin cinsel tercih ve yönelimi farklı olanlara karşı görüşlerinin sanıldığı gibi hiç de radikalce olmadığı, tam aksine bu farklılıklara sempati ile baktıkları açıklandı.

Allah Allah... Neler oluyordu böyle?

“Dindar ve Kindar Nesil” projesinde yürümeyen neydi?

İslam mı veya diğer dinler mi çökmüştü yoksa dinciliğin ana kolonları mı yorulup pörsümüştü?

Neydi İmam Hatipleri bile içerisine alan deizm adındaki bu mistik ve psikolojik girdap?

Aslında ben kitaplarımda biraz da slogana benzeyen bir acı gerçeği vurgulayarak “**Dünyanın en kaliteli deist ve ateistlerini İmam Hatiplerden yetiştirecek**” diyordum. Zira İmam Hatiplerde zeki, onurlu ve geleceği okuyabilen gençlerin azımsanmayacak oranda olduğunu biliyordum. Gün geldiğinde kendilerine kontrolsüzce zerk edilen zararlı bilgileri sorgulayacaklarını ve aldatılışlarını fark etmenin bedeli olarak din dışı oluşumlara yöneleceklerini tahmin etmede zorlanmıyordum. Elbette yukarıda seslendirdiğim iddiama bazılarının “**Sen çok sivri konuşuyorsun**” itirazıyla karşılık görüyordum. Fakat şimdilerde iddiamın haklı ve mantıklı zemine oturduğunu kanıtlayan gelişmeler Türkiye'nin gündemine acı hakikat olarak geliverdi.

Peki, sürecin bu noktaya geleceğini nereden mi biliyordum? Çünkü ben İmam Hatip geleneğinden geliyordum. Genel dindar psikolojisini, İmam Hatiplerde ve diğer din kurumlarındaki sıkıntıları ve tüm bunlara paralel insanlığın yöneldiği değerleri izleyebiliyordum. Üstelik tarihin diyalektiğinin farkındaydım. Eğer din konularına bir Batılı oryantalist (müsteşrik) gözlüğüyle ya da bir İslam araştırmacısı sıfatıyla yaklaşıyordum, öylesine bir kuru iftirayı ulu orta seslendirmiş bir kötü niyetli kişi oluverecektim.

NEW AGE (YENİ DİN) DEİZM

Yeni kuşağın ve son çağ insanının yöneldiği, adeta bir moda akımı gibi kuvvetlenen Deizmi kısaca tanıtip din kavramını açıkladıktan sonra din alanındaki asıl hastalık noktalarını açığa çıkarmak istiyorum.

Deizm en basit tanımıyla tanrı inancı olmasına rağmen din kurumunun bağlayıcı kurallarını kabul etmeyen, yani dini ret

eden bir inanç felsefesidir. Deizm bir felsefedir, çünkü din ile ilgili her şeyi sorgulama alanına sokmaktadır.

Deizm için "**Dinsizlik dini**" de diyebiliriz.

Deizmin inanç haritasında peygamberlik, vahiy, melek, ahiret, günah, sevap, farz, haram gibi kişinin manevi anlamda sorumluluk taşıdığını hatırlatan kavramlar yoktur. Ancak evrensel ahlâk kurallarına uymak anlamındaki morel değerler deistlerin temel anayasasıdır. Esasında deizm bir ahlâki tavır ve sapkınlığa varan dinsel açıklama ve uygulamalara karşı sert bir haykırıdır, yani tüm din içerikli haksızlıklara başkaldırır.

Deizmin diğer adı "**Yaratıcılık**" olsa da, yaratan güç sahibinin evrenin din kuralları bağlamındaki işleyişine müdahale etmediğine, yani emirler yağdırmadığına ve şeriat düzenlemesi yapmadığına inanılır. Bir yaradanın olduğuna inanılan deizmde İslam'dakine benzer Kelime-i Şehadet olsaydı herhalde şöyle olurdu "**Eşhedü enne ilahen vâhiden**"

Deizm, dinler adına sergilenen saçmalıklara reaksiyon veren bir dindir. Tarz, ekol ve moda anlamlarına karşılık düşen din kelimesi, dine karşı olan deizmi de kapsamına almaktadır.

Din üzerinden siyaset üretenlere göre yeni dönemin en büyük tehlikesi deizmdir. AKP'li Metin Külünk, FETÖ'den sonra yeni tehlikenin deizm olduğunu ifade etmek zorunda kalmıştır.

Öyleyse bir deisti anlayabilmemiz için öncelikle onun kabul etmediği "**Din**" kavramının ne olduğuna bakmamız, devamında deizmin niçin dinlerin yerine geçmeye aday alternatif bir dindışı din olduğunu anlamamız gerekmektedir.

DİN KAVRAMINA GERÇEKÇİ BAKIŞ

Kavramlar genellikle bilimsellik adına soğuk karşılıklarıyla verilir. Bense kavram bilgisine olabildiğince anlaşılabilir resmiyle ve kendi üslubumu katarak girmeyi tercih ediyorum. Çünkü kavramlara kendinden bir şeyler katanlar o ölçüde sözcüklere zengin anlam ve orijinal ruh kazandırabilir.

Din kavramının Arap dilinde çok geniş karşılıkları vardır.

Din sözcüğü zıt anlamlı sözcüklerdendir.

Din sözlükte; hem ceza hem ödül, hem itaat etme hem isyan etme anlamlarına geldiği gibi; hesap, yol, inkiyad (uymak), hüküm, hükmün uygulanması, galip gelme, kahretme, ele geçirme, mülk, ferman, tevhid, ibadet, millet, şeriat, zül (rezil olma), saygı ile korkmak (verâ), takva, hizmet etme, Allah'ı görür gibi davranışlarına düzen verme (ihsan), ikrah (iğrenme, tikslenme), âdet haline getirme, moda gibi anlamlara gelir. Kimi din sosyologları dine "**siyaset**" anlamını da eklemişlerdir.

Dinin terim anlamına baktığımızda, ilahiyatçılara göre din, Allah tarafından peygamberler aracılığıyla gönderilen ve dünya ile ahirette (ölümden sonraki yaşam) mutluluk için reçeteler sunan ilahi boyutlu kurumdur. Sosyologlara ya da antropologlara göre din, insanlık tarihi boyunca var olmuş, duygu ve düşünceleri etkilediğinden dolayı uygarlıklara kaynak olmuş, yön belirlemiş olgudur. Psikanalizmin kurucusu Freud'a göre ise din, doğa güçlerine ve içgüdülere karşı çaresizlikten kaynaklanmıştır. Din siyasetçileri yönünden din kavramına dikkat ettiğimizde de, onlar "**Millet**" kavramını kullanırken ulus anlamını değil, din anlamını kastetmektedirler. Çünkü İslam literatüründe ve radikal İslamcılıkta ulusçuluktan ziyade ümmetçiliğe, yani Millet-i İbrahim (Hz. İbrahim'e dayanan din) ile irtibatlı manaya değer verilmektedir.

İnsanlar gereksinim duydukları inançlara veya kendi ruh yapılarına uygun farklı disiplinlere yönelmişlerdir. Kimileri ilahi dinlere boyun eğmiştir, kimileri felsefi boyutlu ve geleneksel temalı inanışları tercih etmiştir, kimileri de semavi (göksel) sandıkları mesajlardaki "**İmplant Din Tedavisi**" yönteminin yanıltıcı telkinlere açık bildirimleriyle oylanmayı gerçekçi bulmuşlardır.

Din uzmanlarının, sosyologların, antropologların, politikacıların ya da Freud'un tanımlamalarının dışında, dinin ilginç bir açılımını benim de vermem gerekirse; din ile deyn (borç) sözcükleri Arapça yazılışları bakımından benzerlik gösterir. Bu görünüm, dinin bizlere ilahi bir borç olduğunu hatırlatır. Gerçekte de din, kredisi sürekli kullanılan ama haciz gelme ihtimali bir borç gibi sürekli karşımıza dikilmektedir.

Arapça yazılışında din ile dünya sözcükleri arasındaki tek fark, dünya sözcüğünün sonundaki Elif harfidir. Bu da bize, din ile dünyanın, daha doğrusu maneviyat ile kapital arasındaki mesafenin çok da uzak olmadığını fısıldar. Dini kendisine araç yaparak her türlü menfaati elde etmeye çalışanlara bir gönderme varmışçasına bir benzerlik dikkatimizi çeker. Bazen "**Elif**" sözcüğüyle edebiyat yapmak ve Elif harfine fazlaca takılıp gereksiz duygusallık sarkıtmak, dini dünyaya devşirmenin ilk adımı olabilmektedir.

Akıl ile fitratın çözebileceği ana kuralların ve genel ahlâki prensiplerin ötesinde, din insana artı avantajlar katan esaslar getirebilmelidir. Ahlâk, fitrat demektir. Buradaki fitrat din siyasetinin anlayışındaki fitrat değil, doğallık anlamındaki fitrattır. Ahlâk, yaradılıştaki var olan zenginlik olduğuna göre; din insanlara akıl ve duygularca çözümlenebilecek bir doğallık arz etmelidir. Oysa dinler haksızlıklara karşı direnme gücünü kırıp yok etmektedir. İslam tarihinde Hz. Ali ile onun oğlu Hüseyin ve Ebu Zer'in dışında zulme karşı savaşan seçkin insan modelini görmek hemen hemen imkânsızdır. Şu noktayı da anlamamız elzemdir ki, İran İslam Devrimindeki ya da Lübnan'daki Hizbullah'ın mücadelelerindeki veya birbirini tekfir ederek canileşen terörist İslamcı hareketlerdeki sözüm ona "**Cihatçı (!)**" güç, üstün insanî hedefler ve temel insan hakları için

değildir. Bütün bu aksiyonlar, varlığına küfretmeyi ibadet bildikleri İsrail'in Musevi şeriatının yerine bir başka dinin versiyonu olarak kendi siyasi hâkimiyetlerini geçirmek için mevcudiyet arzeder.

Dinler vicdan ve ahlâktan ayrı farz edilip kurumlara mahkûm edildiğinde yüce değerlerini yitirir. Arap genetikli dinci saltanatla başlayan zalim halifelik ve zorba yönetimlerin malzemesi hep din olmuştur. Mısır ve Türkiye gibi ülkelerin dindar iktidarlarında din, menfaat aracı olarak kullanılmaktadır. Suudi Arabistan, Pakistan ve İran'daki "**Kurumsallaşmış din**" ise özgür düşüncenin prangası durumundadır. Yahudi şeriatına göre yönetilen İsrail'de Musevilik dini bir baskı aracıdır. Hristiyan Katolik esaslı Vatikan devleti, saygınlığına halel getiren cinsel sapıklık skandalları ve Vatikan Bankasının finans dünyasındaki faaliyetleri nedeniyle kurumsallaşma sonucunda bir dinin uğrayabileceği erozyonun manzarasını sunmaktadır.

Ne kadar din, o kadar sin...

Sin sözcüğünü Türkçesiyle düşünüp; sinme, sindirime, baskıyla geri adım atma olarak alabilir ve dinin bir sindirme, silme yapısı olduğunu anlayabilirsiniz. Olmadı, uluslararası dil niteliğinden dolayı İngilizcesiyle düşünüp; günah, suç ve kabahat anlamıyla, dinin insanları günaha sokma veya günahla korkutma aracı olduğuna kanaat getirebilirsiniz. Her halükârda, kutsal duyguları çıkarlarına paravan edenlerin nezdinde din kavramının özeti budur.

Din...

Doğru bir akıl ve ruhla anlaşılıp ahlâkla yaşandığında insanlık için bir keyiftir, ama siyasetle yoğrulup özünü kaybettiğinde itici bir kurumdur. Her alanda ve her fırsatta referans yapıldığında insanlığı bunaltan oyuncaklı bir modadır din.

LAİKLİKTE UZAKLAŞMAK DİNE İHANETTİR

Dinin Türkiye'de yönlendirici faktör oluşu bizleri din kavramı üzerinde düşünmeye mecbur bırakmaktadır.

Meseleye yerel dokumuzla başlayacağım.

Anadolu insanı saf gönülle şehre geldiğinde değerlerini de yanlarında taşıdı. Ruhlarında melekimsi Müslümanlık anlayışı vardı ama ilerleyen zaman bu insanlara hiç mi hiç yaramadı. Anadolu insanının bir kısmı Müslümanlık adı altındaki sahtekârlıklara eyvallah deme kurnazlığına soyundu. Laik olabilmeyi anlayamadılar ama İslamcı sektörün çarkını kısa sürede çözüp menfaatlerine uydurmaya giriştiler. Anadolu'ya has olan o saf hali hâlâ taşıdıklarına inanılsa da, üstlerine başlarına Batı'nın maddeci ve çıkarıcı sahte yüzünden esen dinsel tozlar yapıştı.

Ben birçok İslami yapıya girdim, İslamcı siyasal alanın çekiminde bulundum ve radikallik denen hastalığı tüm siniriyle yaşadım. Geçirdiğim evreleri kimseden gizlemedim, utanmadım, hatta onurluca anlattım. Radikalliklerde sinir vardır. İnanıldığı şeyin oluşması adına sinirini yıpratın ve inadına sinir ekleyen insanın her zaman samimi olacağını, rol yapmayacağını ve kendi ideallerini pazarlamayacağını biliyordum.

Bir zamanlar, ahlâksızlık yapılırsa bunu dindarların yapamayacağına dair itikat beslerdim. Basit jargon kullanmam gerekirse, ahlâksızlığı yapsa yapsa solcuların, ateistlerin, komünistlerin ya da laiklerin yapacağına inanırdım. Benim için dindar adeta kutsanmış kişiydi. Mehdi denen şerefli varlık, dindarlar arasından çıkar, deccallık ise solcuya, komüniste, ateiste, laik kişiye ve millet olarak da Yahudilere kalır diye inanırdım. Mehmet Ağa'nın TBMM'deki 15 Temmuz soruşturma komisyonunda kullandığı "**Solcuları yıllarca yanlış tanıdık, onlar bu ülkenin iyi olan topluluğuymuş**" mealindeki itirafı gibi ben de itiraf edeyim ki, meğer ahlâksızlığın kaynağı, dindarcılığın diniymiş. Bu dini besleyen argümanların başında da laiklik tartışmaları gelmekteymiş.

Laiklik kimilerine göre hem dinî yaşantının teminatı hem de dinî kabullerden uzak olan kişilerin garantisi; kimilerine göre, dini ret edip yaşantımızda din referanslı birçok kurala düşman olan bir devlet ya da bir zümrenin dış kaynaklı uygulamasıdır. Oysa sözcük anlamı verilirken din dışı gibi görülse de, dinlerin emniyet sübabının laiklik olduğunu zaman bize öğretti. Laiklikte dinin dışlanmadığını fark ettim. Laiklik olmaksızın dinlerin ayakta kalamayacağını idrak edebildim. Laiklik olmadığında dinlerin hem bitiş anlamında battığını hem de insanları rahatsız etme anlamında toplumlara battığını görebildim.

Laiklik farkındalığı, empatiydi ve hayatın dinamiğine onay vermektir.

Osmanlının son döneminde derlenen hukuk eseri Mecelle'deki "**Ezmanın tagayyürü ile ahkâmın tagayyürü inkâr olunamaz!**", yani "**Zamanın değişimi sonucunda birtakım kurallar da değişime uğramaktan kurtulamaz**" kaidesinin laikliğin uzun cümleyle formüle edilmiş şekli olduğunu keşfedebildim.

Dinler sadece kendilerine benzemeli ve araç olarak kullanılmamalıdır.

Laiklik esasına karşı gelen bazı köktendinci fanatikler bile zaman zaman bu esasın korunması gerektiğine kanaat getirmişlerdir. Mesela Said Nursi, İnnâ A'taynâ'nın Sırrı adlı gizli Nurcu belgesinde laikliği önce topa tutmuş, ama daha sonra onun vicdanlara eşit davranmayı ifade eden bir esas olduğunu belirtmek zorunda kalmıştır.

Bir zamanların ünlü vaizlerinden Timurtaş Uçar'ın "**İlk laik varlık şeytandır**" dedikten sonra laiklere ağza alınmayacak

hakaret ve küfürler yağdırması hem onun zavallılığının hem de aldığı dinî eğitimin ne derece şeytani olduğunun göstergesiydi. Zavallı olmasının nedeni, entelektüel eleştiri getiremeyenlerde ve bilimsel donanımı olmayanlarda olduğu gibi, karşıtlarına sövmesiydi. Aldığı dinî eğitimin şeytani olmasının sebebi de, şeytan gibi zayıflıklara sarılması ve dinî değerleri kendi heva ve hesesine göre yorumlamaya çalışmasıydı.

Din, din simsarlarının insafına, yorumuna, savunmasına ve hatta düşmanlığına bırakılmayacak kadar özel bir değerdir. Din, dincilerin kötülüğüne terk edildiğinde, kirlenen dinden gıdalananlar yine dindarlar olacağından, kendi içinde kötülük üreten manevi santral inşa edilmiş olur. Kötülük santralinin şalterini indirecek yegane ustabaşı ise laikliktir.

NEW AGE (DEİZM)'İ DOĞURAN FAKTÖRLER

New Age kavramı önce Amerika'da doğmuş, yelpazesine Beatles'ın ünlü vokalisti John Lennon gibi ünlüleri katabilmiş bir yeni din yorumudur. Aslına bakarsanız, insanlığı yoran ilahi kaynaklı dinlerin yerine aday olan ve programında birçok inancı barındırıp öğüten bir "**Mixer din**" ya da inançları istediği ölçüde kullandıktan sonra kaldırıp atabilen "**Pop din**" özelliğinde olan akımdır. Genellikle Uzakdoğu dinlerinden esinlenilerek yamalı bir din oluşumudur. Savunulacak dogmaları olmadığını iddia eden New Age'de müzik tarzı da kendi özgün yapılarına ve mistik tavırlarına uygun tınıları, sözleri içerir. Dinlerin ilahi kurtarıcı olarak sundukları Mesih veya Mehdi yerine kendi gizemli kahramanları olan ve siması Hz. İsa'yı andıran Sananda'yu öne sürmüşlerdir.

New Age'e göre insanın içinde fiziksel ve psikolojik sorunların üstesinden gelmeyi sağlayan kozmik bir güç vardır. Aynı güce benzer şekilde, evrendeki çeşitli güç merkezlerinden enerji hatları yayılmaktadır. Günün birinde insanlar bilinçlerindeki gelişmeyle içlerindeki gücün farkına varacaklar, böylelikle dinî kurum gibi herhangi bir dışsal otoriteye ihtiyaç duymaksızın özel ve gizli güçlerini kullanacaklardır.

Şimdi merak ediyorsunuz, deizmin New Age ile ne alakası var diye.

Söyleyeyim, New Age, deizm dâhil çağımızda doğan ve doğacak olan tüm dindışı inançları, itikatları ve kabulleri karşılayan bir akımdır.

Çağımızın bu ilginç New Age fenomenleriyle hep bir arada yaşayacağız. Kabul edelim ya da etmeyelim ama yeni kültürlerin kendi değerlerini sürdürmelerine engel olamayacağız. Üstelik bize New Age'in olumlu ya da olumsuz etkileri olduğu gibi, bizim de New Age'e eklediğimiz kazanımların olduğunun farkına varacağız.

New Age kavramı içinde yer alan deizmin doğrudan doğruya dini veya dince kutsal kabul gören değerleri pervasızca hedef almadığını bilmeliyiz. Köhnemiş geleneklere ve insancıl olmayan kültürlere saygı duymayanların anlayış ve tavırlarının aslında insanlığın ortak değerlerine özlem duyduklarını anlamalıyız. Dinler yüksek ideallerden uzaklaşıp ahlâken çöktükçe buldukları imtiyazlı makamlarına New Age tarzı dinlerin/ akımların geçmesine engel olunamayacağı kavramalıyız. Günümüzde yaşanan din erozyonunun insani değerleri nasıl törpülediğini izleyebilmeliyiz.

Şu konuyu iyi anlamamız gerekir, esasında her birimiz değişik özelliklerimizle bir tür New Age ürünüyüz, daha doğrusu sakat din anlayışlarını ret eden birer deistiz. Bu ifadem yanlış anlaşılmasın, "**Deizmin üyesi bir New Age (Yeni din) mensubuyuz**" demiyorum, ama "**Eskitilmiş ve yenilenemeyen pejmurde inançların elemanı değiliz**" diyorum. Kendini update (güncelleme) edemeyen bir dinin zaten din olamayacağını savunuyoruz. Din sözcüğünün bir diğer eşanlamının moda olduğunu hatırlatıyoruz.

NEW AGE (YENİ DİN) ÜRÜNÜ DEİZM İLE GİDİŞAT

Din, insanı bıktırmamalı ve ondan yaka silmesine izin vermemelidir.

Sinir uçlarıyla oynamanın kefareti, genellikle sınırların zıplayıp devrime kalkmasıdır. Norm koymakla normal kişilik üretilemez.

Şekle şemaile, kılık kıyafete önem vermekle ortak payda yakalanmış olamaz.

Ben diğer dinlerin analizini diğer dinlerin yakın takipçilerine bırakıyor ve yalnızca İslam dünyasındaki sorunlar perspektifinde yorumlarımı yapmak istiyorum.

Biz Müslümanlar olarak hangi değerler dünyasında yaşadığımızı bilemedik, merak etmedik ve Müslümanlığın ne olduğunu da tartamadık. Ağız tadıyla günah bile işleyemeden, günah hükmünü birçok alana yaydık ve günaha sınır tayin edemedik. Geleneksel İslam akılcı olmayan anti hümanist dinamikleriyle, aslında dinamitleriyle sosyal yaşama dair pek çok şey söylediği halde, pratik yaşamın gereklerine ayak uyduramayan ve insanın düşünce zindeliğine senkronize olamayan, ama çok konuşan "**Geveze**" bir din haline getirilmiştir.

İnsanlık birçok deneyimden, sıkıntıdan, kavgadan, savaştan geçmiştir. Batı dünyası, Rönesans'a omuz veren reformlar yaşamıştır. Müslümanlar ise dinî anlayışı yenileme ve onarma hareketlerinden uzak anlayışla yaşamı dondurmuştur. Adına ister "**Tecdid (Yenilenme/ Yenileme)**" denilsin, ister reform, ne denilirse farketmez, bir an önce insanlık değerleriyle barışık özellikli bir İslam anlayışının tesisi gerekmektedir. Olmadığı takdirde İslam mirası, nüfuzu yoğun ama ruhu olmayan bir din olarak inanç müzesinde mumya gibi sergilenecektir.

Türk İslam sentezi senaryolarıyla Türklük damarından koparılan Anadolu Müslümanlığına set çekilmiştir.

İslam dinine gerçekten sadık olanların İslam'dan başka hiçbir dinî ve siyasi otoriteye sadık olmamaları gerekirken, siyasal dindarlık insanlara; ölümü, soysuzluğu ve her türlü sömürüyü emretmektedir.

Ahlâkta üretimi olmayan ve sırf simge ve sembollerle yol tutan İslamcılığın, fikir ve erdemin kıymet verildiği insanlık medeniyetindeki karşılığı çibanbaşı olmaktan öteye geçememektedir. İslamcı siyasetin yalan, hile ve düzenbazlık manevralarıyla diplomasi kültürü oluşturabileceği yanılgısı, hür düşüncüyü temsil eden onurlu mahfillerde eksi karakter notuyla değerlendirilmektedir.

Müslüman dindarlar tarihi fırsatları kaçırmışlardır.

Maddiyatçılık ve faydacılığın prim yaptığı çağımızda bütün avantajlara sahip olmaları gerekirken, ne oldu da İslam, uzak durulan bir din haline geliverdi? Alternatif düşünce ve ahlâk limanı olan İslam, ne değişti de Libya'dan İtalya'ya kaçan sığınmacılar gibi, kendinden kaçanlara çaresizce bakan bir inanç sistemi oluverdi?

İslamcı düşüncenin önderlerinden, dinci iktidarların ahlâk dışılıklarını eleştirmeleri beklenirken tam aksine, onların pisliklerini desteklediler ve böylece **"Bizim din anlayışımız budur. İbadetleri yapar gibi görüldüğün takdirde her türlü şirretlik bizim İslamcılığımızda mubahtır!"** demiş oldular.

Lakin böyle bir dinin varlığını devam ettirme ve medeniyete yüksek değerler kazandırma ihtimali sona ermiştir. Kaldı ki, güvenilirliği kalmamış geleneksel dinin ölmüş olduğunu iddia etmek büyük bir tespit değil, sadece vak'ayı isimlendirmedir.

İslamcılık bugünkü tanım ve yorumuyla tedavülden kalkmıştır. Tedavülden kalkma meselesi, ilahi kaynaklı olduğuna vurgu yapan diğer dinleri de kapsamaktadır. Klasik tanımlı dincilik insanlık tarihinde son kez sergilenmekte, son anlarını dolu dolu saçmalıklarla doldurmaktadır ve ölümleri de zor olmaktadır. Ama ilginçtir, dinciliğin ruhunun çıkması meşakkatli oldukça dindar sayısında bir düşme görülmemektedir. Dindar çoğaldıkça din ölmekte, din genişledikçe insanlık ölmekte, insanlık öldükçe dindar çoğalmaktadır. Nasıl bir sarmal olduğunu kısaca anlatabildim mi, bilmiyorum? Ancak bu saçma sarmalı seyreden akıllı ve vicdanlı bireyler hem dini hem dindarı terk etmektedir.

Şimdiye kadar din, dindarlık ve New Age'ye dayalı deizmin, yani son çağın dindışı yeni dininin sürrealist resmini çizmedim, aksine akla ve gerçeğe dayalı portreyi önünüze koydum. Bundan sonraki süreçte sahte dinlerin ve dindarlarının yok oluşunun büyük nova patlaması gibi bir anda, enerjisi yüksek tansiyonla ve sonucu tam bir keskinlikle olacağını söylüyorum.

Devrimci özelliğe sahip tüm peygamberler insanlığın hafızasında asalet ve onurlarıyla yaşayacak, ama onların değerini değersizliğe satanlar tarihin çöplüğüne atılacaktır.

Özetle, yeniçağın yeni nesli eskimiş Ortadoğu faydacılığının bugünkü dinlerini asla sırtlanmayacak ve bir daha asla dincilere güvenmeyecektir.

Dincilerin büyük azim ve kararlılıkla sergilediği din reklamı bir daha ilgi görmeyecektir.

Dincilerin negatif zaferi ve **"New İnsan"** portresinin sahipleri olan deistlerin İslamcıların İslam'ına karşı haklı tavrı kutlu olsun...

Out olan Geleneksel dinlere uğurlar olsun.

Allah, adına **"Deizm"** de denilen New Age'imizi kabul buyursun!

Nazif Ay

Odatv.com

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

